PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 583 (6017) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 23 iunie 1969

TURUL ROMÂNIEI

ÎNVINGĂTOR LA CLUJ, WANZLIK ȘI-A CONSOLIDAT POZIȚIA DE LIDER

• O cursă la discreția vîntului • Zeci de atacuri anihilate de „tricoul galben" și susținătorii săi • Plutonul s-a fragmentat abia pe ultima parte • Vom asista astăzi la un nou festival Hezard?

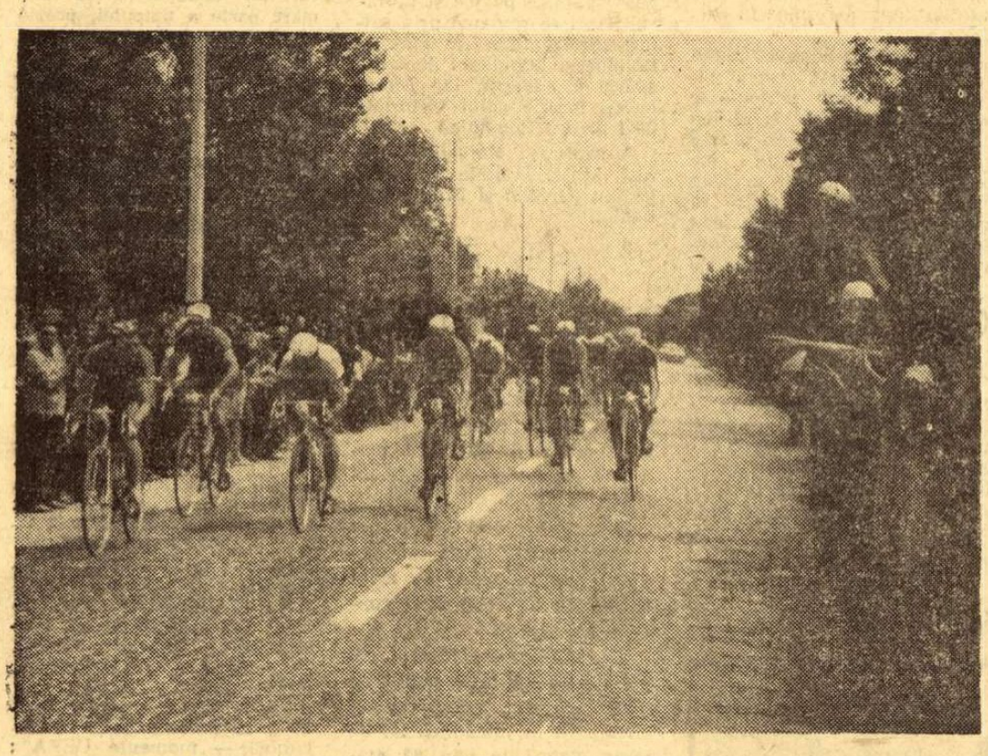

La început de cursă, plutonul rulează liniștit, supravegheat de coloana motorizatelor

Luni, în plină duminică...

Nu cred că există omagiu mai frumos pentru ciclistul rutier decît victoria, chiar efemeră, cu totul simbolică, asupra fotbalului, obținută ieri pe stadionul municipal de pe malul Someșului.

Cîteva mii de persoane, n-am zice chiar plictisite, dar oarecum placide, asistau la un meci matinal pentru a avea timp să apuce și finala „Cupei României" la televizor. Deși evoluau cele două echipe de divizia A din orașul care a luat acum locul Aradului în fruntea urbelor provinciale reprezentate în primul campionat al țării, atenția a fost mai curînd acordată sosirii cicliștilor. Deși proaspăta divizionară A, C.F.R., dădea prima probă, amicală, în fața surorii mai mari, Universitatea, aplauzele au mers mai curînd spre plutonul de frunte, fărămițat la intrarea pe stadion. În momentul în care șutul unui atacant student a adus primul gol, tribunele au amuțit, nu de splendoarea șutului, ci din pricina vijeliosului atac pe care îl dădea tricoul galben în ultima curbă. Spectatorii nu-și vor mai aminti poate cine a marcat, dar vor răspîndi în oraș vestea că liderul Wanzlik a cîștigat etapa. Au urmat aplauze la trecerea concurenților printre potourile sosirii, aclamații și ovații la vederea tricourilor roșii ale membrilor echipei România A, pentru ca turul de onoare al primilor trei sosiți în Cluj să fie onorat de public în picioare.

Reportaj de VICTOR BĂNCIULESCU

Am început cu sfîrșitul pentru că am participat la apoteoza unei duminici pe care am presupus-o a odihnei, pe care am suspectat-o de amorțeală, de indiferență față de o caravană ce nu cunoaște odihnă. Ne-am înșelat. Gospodarii din comune, trași spre casele lor, au găsit sămînța de curiozitate care să-i scoată la vedere chiar și în această zi. Cea mai sugestivă scenă ni s-a pă-

(Continuare în pag. a 4-a)

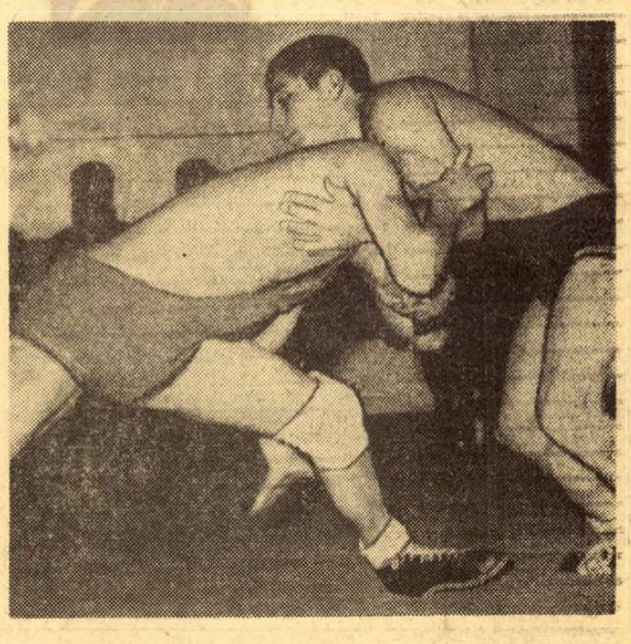

Una dintre cele mai frumoase partide ale derbiului diviziei A de lupte greco-romane (Dinamo București — Steaua) au furnizat-o Ion Baciu (Steaua) și Gornel Furtunea (Dinamo). Iată-l pe I. Baciu (dreapta) încercînd să „prindă" o poziție favorabilă atacului

Foto: THEO MAGARSCHI

(Citiți cronica în pag. a 2-a)

CLASAMENTE

CLASAMENTUL INDIVIDUAL AL ETAPEI A V-A, BISTRIȚA — CLUJ 123 KM (medie orară 41,900 km): 1. **J. WANZLIK** 2h55:32, 2. **T. Andresen**, 3. **W. Prinsen**, 4. B. Patzig, 5. Y Hezard, 6. J. C. Alary, 7. A. Mollet, 8. Șt. Suciu, 9. P. Donk, 10. H. Benjamins, 11. E. De Blaera, toți același timp cu cîștigătorul, 12. G. Moiceanu 2h 55:47, 13. V. Burlacu, 14. A. Suciu, 15. Șt. Ene, 16. D. Nemțeanu, 17. C. Kroonon, 18. Fr .Gera — toți același timp cu Moiceanu, 19. M. Voegele, împreună cu grosul plutonului, cronometrat în 2h 56:28.

CLASAMENTUL GENERAL INDIVIDUAL, DUPĂ 5 ETAPE: 1. JURGEN WANZLIK (R.D.G.) 13h 57:51, 2. **Yves Hezard (Franța)** la 1:11, 3. **Gabriel Moiceanu (România A)** la 1:30, 4. Bernd Patzig (R.D.G.) la 1:34, 5. Constantin Grigore (România B) la 1:58, 6. Walter Ziegler (România A) la

(Continuare în pag. a 4-a)

Liderul, Jürgen Wanzlik, s-a întrecut pe sine în ultima etapă

STEAUA A CÎȘTIGAT CUPA ROMÂNIEI!

FINALA ȘI-A ONORAT PROMISIUNILE...

STEAUA — DINAMO BUCUREȘTI 2—1 (1—0)

Stadion 23 August; timp frumos, teren bun, aproximativ 45 000 spectatori.

Au marcat: Voinea (min. 43 și 57), respectiv Dumitrache (min. 50).

STEAUA: Suciu — Sătmăreanu, D. Nicolae, Hălmăgeanu, Vigu, Dumitriu III, Negrea, Pantea (min. 88 — Soo), Voinea, Tătaru II, Creiniceanu.

DINAMO BUCUREȘTI: Coman (min. 46 — Datcu) — Popa, Boc, Dinu, Ștefan, Gherghelí, Stoenescu, Nunweiller VI, Pîrcălab (min. 50 — Sălceanu), Dumitrache, Lucescu.

A arbitrat bine Aurel Bentu (București) — la centru, ajutat de N. Rainea (Bacău) și M. Rotaru (Iași) — la linie.

Așa cum speram, așa cum doream, finala Cupei României a fost un ultim act cu multiple valențe și nu avem nici un fel de îndoială asupra trăiniciei ei în memoria iubitorilor de fotbal din țara noastră: este o finală care VA TRĂI mult, cel puțin pentru evocarea dramaticului minut 53...

În acel minut este foarte, foarte probabil că Zeița Cupei a spus „NU" unei echipe și „DA" celeilalte...

Ce a fost pînă atunci, ce a fost după?...

Doi recunoscuți puncheri se studiază

Partida a debutat în stilul... Madison Garden — meci de box între doi campioni pe durata a 15 reprize. Minute în șir de studiu, în care garda fiecăruia stă închisă ermetic, adversarii cîntărindu-se reciproc din ochi, scrutînd concentrat spre a descoperi locul vulnerabil.

După primele 13 minute, în care fotbaliștii Stelei par puțin mai... zburdalnici, în vreme ce adversarii lor par mai reflexivi, mai sobri, se produce o fază dificilă pentru... conducătorul jocului: pătruns în careul dinamovist, Tătaru II — în poziție excelentă de poartă — încearcă o trecere a mingii peste Boc; aparent instinctiv, libero-ul dinamovist oprește balonul cu mîinile! Destul de departe de fază, A. Bentu nu acordă penalty, apreciind, probabil, lipsa de intenție (cîte portițe deschide acest capitol al regulamentului!) dar este incontestabil că acțiunea lui Boc a lămurit o iminentă fază de gol... Meciul aflîndu-se la începutul său, ambele echipe trec cu un relativ calm peste acest episod, fiecare gîndindu-se că mai este destul timp... Și într-adevăr, la numai cinci minute, golul este gata-gata să cadă la cealaltă poartă. Vigu centrează neinspirat în propriul teren, mingea ajunge — uluitor pentru toți steliștii — în fața lui Lucescu și Dumitrache — care au golul pe tavă — în fine ultimul se decide să șuteze, dar Suciu, ieșit la disperare, scoate cu mare șansă balonul trimis încet de nouarul dinamovist. Timp de aproximativ treizeci de minute după această mare ocazie de gol, jocul se menține la temperatura 36 cu 6 — 36 cu 8... Țesătură de pase, curse pe extremă, centrări, intercepții D. Nicolae sau Boc, seniorii în-

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

IERI — LA SIBIU ȘI RM. VÎLCEA — A ÎNCEPUT „CUPA BALCANICĂ" LA FOTBAL PENTRU ECHIPELE DE TINERET

(Citiți în pag. a II-a cronicile primelor meciuri)

Suciu, în zi mare, respinge spectaculos balonul care se îndrepta sub bară

Foto: TEODOR ROIBU

SERBARE POPULARĂ

Totul a fost pregătit pentru această superbă finală a Cupei. Cu două ore înainte de joc s-a oprit pînă și ploaia ciudată a Solstițiului, care încrețise toată dimineața apa calmă a lacurilor bucureștene. Marea finală de ieri a avut astfel cadrul unei veritabile explozii solare.

Duelul a început pasionant. Lucescu s-a aruncat literalmente în brațele autosugestiei, pentru a retrăi noaptea de la Lausanne, dar a găsit în față un zid rece, de piatră. Dumitrache a încercat să-și deschidă aripile, dar s-a izbit și el de fruntiile încruntate ale foștilor stoperi tricolori. Steaua a răspuns sigur, plimbînd mingea cu ușoare devieri de glezną, pentru a disloca pilonii apărării lui Boc. Cu cîteva minute înainte de pauză, Voinea, retras pînă atunci, cu viclenie, în linia a doua, a apărut iepurește și a împins mingea în gol. Dar a venit pauza și toată lumea a început să aștepte binecunoscuta „repriză Dinamo". Pîrcălab l-a lansat pe Lucescu... Centrare... Și Dumitrache a trimis mingea în plasă, printr-un efort extraordinar. Peste două minute, Pîrcălab părăsea arena, aproape simbolic, ducînd odată cu el amintirea neuitatei finale a lui 5—3.

După cîteva momente de luptă acerbă, a venit momentul-răscruce. Dumitrache și-a potrivit mingea îndelung, în punctul de var. Și a trasi Dar, Marele magistru al Echilibrului l-a proiectat pe Suciu în calea mingii, amintindu-i trufașului Dumitrache, cu o forță de convingere pe care nici un cronicar din lume n-ar avea-o, că FOTBALUL e infinit, ca și viața. Steaua a continuat să-și aplice metodic lecția învățată cu inteligență și răbdare. Apoi Voinea ne-a amintit încă o dată că ar fi putut să fie un foarte mare jucător, oferindu-ne o mostră de simplitate clasică. Meciul era jucat... Ghergheli și Dinu refuzau să creadă, dar Lucescu și Dumitrache aveau bateriile stinse. Pe partea dreaptă, Pantea alerga ca un mînz, pentru a-și convinge, parcă, adversarii că totul e în zadar. Și era în zadar. Victoria Stelei nu putea fi pusă la îndoială.

...A urmat invadarea terenului. Crainicul stadionului nu mai putea face nimic. Suporterii Stelei își fugăreau idolii, pentru a le zmulge tricourile. Pentru că, finala Cupei, mai mult decît Campionatul, e o mare serbare populară.

...Dinamoviștii se retrăgeau în tăcere, aproape neobservați. Deși cinci dintre ei fuseseră purtați pe brațe — e doar o lună de atunci — încă de pe treptele avionului sosit de la Lausanne.

Fotbalul e infinit, ca și viața...

Ioan CHIRILA

Femeile pe stadion

Avea, sau nu avea dreptate Platon, cînd acum aproape 2.500 de ani, susținea că femeile trebuie să facă și ele exerciții fizice, pentru că un stat în care femeile nu fac exerciții este numai jumătate din cît ar trebui să fie? Ce argumente sociale, fiziologice și psihologice pot opri emanciparea femeii, dezvoltarea personalității și a puterii ei creatoare?

Societatea, cu eternele ei prejudecăți și neînțelegeri, a frînat nu o dată afirmarea femeii și istoria cunoaște nenumărate întîmplări, care dovedesc absurda și orgolioasa noastră încăpățînare masculină. În 1928, Lindbergh traversează Atlanticul, dar peste un an Amelie Earhardt reușește același lucru. Fizicienii lumii cuceresc Premiul Nobel. Dar Marie Curie îl obține în două rînduri (1903 și 1911). Mult timp, numai scriitorii vor primi Premiul Nobel pentru literatură, dar apoi femeile o vor face în repetate rînduri (Lagerlöff, Mistral, Undset, Buck).

Sarah Bernard a fost singura tragediană din lume care a interpretat pe Hamlet! La noi, Ana Aslan este una dintre primele noastre femei medic și prima femeie care a zburat cu un avion în România. A trebuit să treacă mult timp, pînă cînd o femeie a devenit ministru de justiție în Polonia, iar în India chiar prim-ministru.

În sportul lumii, femeile participă la J.O. abia din 1908, iar la atletism, ciudat, din 1928. La început, fiecare apariție a femeii pe terenurile de sport a stîrnit nedumeriri și proteste (prima femeie parașutistă, automobilistă, călăreață, sau prima femeie arbitră de fotbal), dar încet, încet, noi bărbații ne-am calmat și am început să privim altfel lucrurile.

Și așa au apărut: prima femeie care a străbătut înot Canalul Mînecii, prima femeie participantă la Raliul Monte Carlo, prima femeie jocheu, cîștigătoare a Cupei Angliei etc. Le-am văzut chiar jucînd fotbal (și lucrul nu mi se pare totuși absurd), sau așa ca în universitățile spaniole, jucînd rugby. În fond, nu a devenit, o femeie manechin din Filipine, unul dintre cei mai mari toreadori din America Centrală, ucigînd în entuziasmul delirant al bărbaților, peste 120 de tauri? Și nu avem astăzi femei cascador, așa ca temerara franțuzoiacă Odile Astie, fosta elevă a maestrului de balet Serge Lifar?

Bineînțeles că nu vom dori niciodată să vedem femei făcînd box, lupte sau fotbal-american, deși în America, pentru spectacol, afaceri și senzații tari, ele fac și catch.

Trăim într-un secol în care se răstoarnă permanent valori, prejudecăți și sensuri în viață. Lumea e însetată de egalitate, de neprevăzut, de recorduri.

Femeia, prin însăși firea ei, este o ființă curioasă, neastîmpărată, dornică de celebritate. Sportul îi dă din plin această libertate și voluptate. Să i le răpim? Să nu fim de acord cu ceea ce femeile își doresc în această lume a năzuințelor temerare și uneori neobișnuite?

Noi credem că nu, că nu avem dreptul să o facem. Iar dacă prin absurd ne încăpățînăm, anii care vor urma și viața nu ne vor da dreptate. Și atunci?

Virgil LUDU

REGRUPARE ÎN TURNEUL INTERNAȚIONAL FEMININ DE ȘAH DE LA SINAIA

SINAIA (prin telefon). — Situația s-a echilibrat în fruntea clasamentului turneului internațional feminin de șah de la Sinaia. La această oră, nu mai puțin de patru concurente împart șefia.

După înfrîngerea suferită la Rodica Reicher, vicecampioana mondială Alla Kușnir și-a intrat în ritm, cîștigînd două partide consecutiv. Foarte constant și sigur evoluează multipla campioană a R.D. Germane, Edith Keller-Hermann. Rodica Reicher, actualul lider al reprezentantelor noastre adoptă tactica prudenței, a așteptării. În general, turneul se caracterizează printr-o luptă surdă, de tranșee, nimeni neîndrăznind să iasă în mod deschis la atac.

Aseară, în runda a V-a, două partide decise: Kușnir a cîștigat la Teodorescu, iar Veröci (cu negrele) la Heemskerk. Remize: Perevoznic — Keller, Dobson — Jocici și Pogorevici — Reicher. Nicolau a întrerupt cu avantaj la Szota, iar Gheorghieva în poziție egală cu Eretova.

ÎN CLASAMENT: Keller, Kușnir, Reicher, Veröci 3½ p., Pogorevici 3 p., Eretova (1) 2½ p., Teodorescu 2½ p.

Luni se joacă runda a VI-a.

S. SAMARIAN